DOMSTOLENS DOM (femte afdeling)
6. maj 1986 *

I sag 25/85

Nuovo Campsider, en virksomhedsorganisation i betydningen i EKSF-traktatens artikel 48, der omfatter de italienske elektrostålværker, som anvender skrot, Piazza Velasca 8, 20122 Milano (Italien), ved advokat M. Waelbroeck og advokat A. Vandencasteele, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Arendt, 34, rue Philippe-II,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved sine juridiske konsulenter R. Wägenbaur og M.- J. Jonczy som befuldmægtigede og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående et passivitetssøgsmål anlagt i medfør af EKSF-traktatens artikel 35 med påstand om at det statueres, at Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EKSF-traktaten og begået magtfordrejning, idet den ikke har efterkommet sagsøgerens udtrykkelige anmodning af 16. november 1984,

har

DOMSTOLEN (femte afdeling)

sammensat af afdelingsformanden U. Everling, dommerne R. Joliet, O. Due, Y. Galmot og C. Kakouris,

generaladvokat: M. Darmon
justitssekretær: fungerende fuldmægtig K. Riechenberg

* Processprog: Fransk.

efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 25. februar 1986,

afsagt følgende

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 29. januar 1985, har Nuovo Campsider, der er en sammenslutning af italienske elektrostålværker, i medfør af EKSF-traktatens artikel 35 anlagt passivitetssøgsmål mod Kommissionen med påstand om, at det statueres, at denne har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til EKSF-traktatens artikel 8 — til at sikre virkeliggørelsen af de i traktaten opstillede mål — og begået magtfordrejning, idet den ikke har efterkommet sagsøgerens udtrykkelige anmodning om, at der blev truffet egnede foranstaltninger til at normalisere forholdene på markedet for skrot.

2 Ved telex af 16. november 1984 redegjorde sagsøgeren over for Kommissionen for de forsyningsvanskeligheder med hensyn til skrot, som sammenslutningens medlemmer var udsat for, idet sagsøgeren opfordrede Kommissionen til »alvorligt at overveje, om ikke det nu må anses for afgørende nødvendigt straks at træffe foranstaltninger, der kan normalisere forholdene på markedet for skrot«.

3 Da Kommissionen ikke reagerede på denne telex, anlagde sagsøgeren den 29. januar 1985 nærværende sag, idet sagsøgeren samme dag over for Domstolen fremsatte en begæring om foreløbige forholdsregler, som ved en kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. marts 1985 ikke blev taget til følge.

4 Kommissionen har påstået sagen afvist og subsidiært nedlagt påstand om frifindelse. Selv om Kommissionen ikke har fremsat begæring om, at der træffes en særlig afgørelse om sagens formalitet, har Domstolen besluttet, at parterne skal begrænse deres indlæg til dette spørgsmål.

5 Til støtte for sin påstand om sagens afvisning har Kommissionen gjort gældende, at der ikke er blevet fremsat nogen gyldig anmodning til den om at træffe forholdsregler, og at en virksomhedsorganisation ikke kan forlange, at der i samtlige medlemsstater foretages drastiske indgreb, blot fordi der er forsyningsvanskeligheder inden for den industrisektor, som organisationen repræsenterer.

6 Kommissionen anfører, at anmodningen lider af tre mangler: indholdet af den beslutning, som Kommissionen opfordres til at træffe, fremgår ikke med tilstrækkelig nøjagtighed af telexen af 16. november 1984, telexen indeholder ikke nogen angivelse af, at sagsøgeren påtænkte at anlægge et passivitetssøgsmål mod Kommissionen, hvorfor den ikke opfylder kravet om, at dette utvetydigt skal fremgå, og endelig indeholder den ikke nogen angivelse af, at den skulle betegne indledningen til den frist på to måneder, efter hvis udløb Kommissionens passivitet sidestilles med en stiltiende afvisning.

7 Sagsøgeren har heroverfor for det første gjort gældende, at det i telexen er anført, at der foreligger en mangelsituation, hvorfor det kan udledes af den, hvilke forholdsregler det ønskes, at Kommissionen træffer, idet EKSF-traktatens artikel 59 omhandler det forhold, at der foreligger en mangelsituation, og idet denne bestemmelse indeholder en henvisning til traktatens artikel 57, hvorefter der kan foretages indgreb med hensyn til priser og handelspolitik. Sagsøgeren anfører endvidere, at det er tilstrækkeligt, at der foreligger en klar og bestemt anmodning om, at Kommissionen træffer forholdsregler med et bestemt sigte, hvilket er tilfældet her. Endelig anfører sagsøgeren, at de pågældende forholdsregler var så uopsættelige, at det ville være overflødigt at omtale den i EKSF-traktatens artikel 35 angivne frist på to måneder.

8 Det bemærkes, at ordningen i EKSF-traktatens artikel 35 forudsætter, at der forud for anlæggelsen af et passivitetssøgsmål fremsættes en udtrykkelig anmodning til Kommissionen, og at denne anmodning er udformet således, at det fremgår, hvilken beslutning Kommissionen i henhold til fællesskabsretten burde have truffet. Den i sagen omhandlede telex af 16. november 1984 indeholdt ikke nogen angivelse af, at den skulle betegne indledningen til en procedure, der eventuelt ville kunne resultere i, at sagsøgeren anlagde sag, og det kan ikke antages, at Kommissionen af telexen kunne udlede, hvilke konkrete forholdsregler sagsøgeren ønskede, at den traf. Den i telexen indeholdte opfordring kan derfor ikke anses som en egentlig anmodning til Kommissionen, der opfylder kravene i traktatens artikel 35.

9 Herefter, og idet det er ufornødent at undersøge, hvad Kommissionen i øvrigt har anført til støtte for, at sagen ikke kan antages til realitetsbehandling, vil sagen være at afvise.

Sagens omkostninger

10 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (femte afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Everling Joliet

Due Galmot Kakouris

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. maj 1986.

P. Heim
Justitssekretær

U. Everling
Formand for femte afdeling